

Arrest

**nr. 86 051 van 22 augustus 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 15 juni 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FADILI, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 16 februari 2012 samen met haar echtgenoot een aanvraag in bij toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Bij beslissing van 26 april 2012 werd de aanvraag 9ter onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

“Artikel 9ter & 3 — 3’ van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Uit artikel 9ter §1, 4de lid en artikel 9ter §3, 3’ volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk

geachte behandeling, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 13.01.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter 4de lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling; Schending van de motiveringsplicht zowel in formele als in materiële zin. Schending artikel 9ter van de vreemdelingenwet; Artikel 9ter §1 4de lid van de vreemdelingenwet bepaald: (...). Artikel 9ter §3 3de lid van de vreemdelingenwet stelt het volgende: (...). Uit de bewoordingen van de wet volgt dus dat er gebruik moet gemaakt worden van een door de koning vastgesteld standaard medisch getuigschrift. Dat deze actueel moet zijn en de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling moet vermelden. Dat een vaststelling en vermelding door een erkende arts volstaat. Hieruit volgt dat enkel een medisch tegenexpertise deze vaststelling kan tegenspreken. Dat verwerende partij de aanvraag niet zomaar onontvankelijk kan verklaren omdat zij van mening is dat de ziekte niet ernstig is. Verzoeker verwijst, naar analogie betreft adequate gezondheidszorg in het thuisland, naar de formele rechtspraak van de Raad van State: “Zodra een medisch attest kan worden voorgelegd dat voldoende gemotiveerd werd en aantoonde dat een terugkeer naar land van herkomst een gevaar voor gezondheid van de vreemdeling oplevert, kan de DVZ het bestaan van de buitengewone omstandigheden enkel nog weerleggen door middel van een medische tegenexpertise (Cfr. RvSt. Nr. 73.013, 7 april 1998, R.D.E, 1988,64). Verscheidene medische stukken werden toegevoegd bij de aanvraag, waaronder ook een actueel standaard medisch attest d.d. 20.04.12 (conform de wet). Dat onder het rubriek B DIAGNOSE van de standaard medisch getuigschrift een uitvoerig en gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoening wordt gegeven door de arts. Dat onder rubriek D gesteld wordt dat indien de behandeling gestopt zal worden de psychische aandoening van verzoekende partij zal doen verslechteren en zelfs kan leiden tot een zelfmoordpoging. De bewoordingen in de motivering van de bestreden beslissing: “Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift.” tart elke verbeelding. Een standaard medisch getuigschrift volledig conform de wet opgesteld en tal van andere medische stukken werden bij de aanvraag gevoegd. Uit het bovenvermelde lijkt het inderdaad zo dat verwerende partij een “politiek” voert om de aanvraag toch maar te weigeren. Bijgevolg wordt artikel 9ter §3 3de lid verkeerd toegepast en geïnterpreteerd door verwerende partij. Dat zij bovendien zich niet baseert op de juiste en relevante feiten, m.n. een medische tegenexpertise en de bewering dat het standaard medisch attest niet de ernst van de ziekte vermeldt. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald de motivatieplicht werd geschonden, dit alles ten gevolge van manifeste beoordelingsfouten. De draagkracht van de beslissing moet slaan op vier elementen, met name de logische consistentie (geen tegenstrijdigheden), de juridische aanvaardbaarheid (hanteren van de juiste wettelijke grond en de juiste interpretatie van de wet), de feitelijke aanvaardbaarheid (gebaseerd op de juiste en relevante feiten) en de beleidsaanvaardbaarheid (aansluitend bij het gevoerd beleid). Het is duidelijk dat de motiveringsbeginsel en artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd geschonden.”

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid van de vreemdelingenwet omdat het geen informatie bevat omtrent de graad van de ernst van de ziekte.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Verzoekster betoogt dat *“verscheidene medische stukken werden toegevoegd bij de aanvraag, waaronder ook een actueel medisch attest d.d. 20. 04.2012”*.

De aanvraag dateert van 16 februari 2012. Het attest van 20 april 2012 werd bijgevolg niet samen met de aanvraag ingediend. Bij de aanvraag voegde verzoekster het attest van 13 januari 2012 toe, dat volgens de verwerende partij niet overeenstemt met het model standaard medisch getuigschrift aangezien het niet de vereiste informatie bevat. Uit het administratief dossier blijkt dat het attest van 20 april 2012 niet voorgelegd werd. Verzoekster voegt een kopij van dat attest als stuk aan haar verzoekschrift, maar zij voegt geen bewijs toe van de voorlegging of aangetekende zending.

Verzoekster stelt dat verwerende partij een tegenexpertise moest uitvoeren.

De verwerende partij heeft een beslissing tot onontvankelijkheid genomen. De grond van de zaak werd niet onderzocht, aangezien in het standaard medisch getuigschrift de graad van de ernst van de ziekte niet werd vermeld. Zelfs in het kader van een onderzoek ten gronde is de ambtenaar-geneesheer niet verplicht om een tegenexpertise uit te voeren. Het geciteerde arrest van de Raad van State betreft het bestaan van de buitengewone omstandigheden en heeft dus geen betrekking op de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont niet aan dat de aangevoerde wetsbepalingen en beginselen geschonden zijn.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC